

Identifikationsangaben

Lokalita	Hora Svatého Šebestiána
Gemeinschaft	Hora Svatého Šebestiána
Bezirk	Chomutov
Erdstrich	Ústecký kraj
Katastrální území	Hora Svatého Šebestiána, Kode: 641812
GPS-Koordinaten	50° 30' 31.7" 13° 15' 14.9"
Německý název	Sebastiansberg
Výměra	6 543 m ²
Vlastnictví	Obec
Kontakt	Obecní úřad Hora Svatého Šebestiána čp. 3, 431 82 Hora Svatého Šebestiána Tel.: +420 474 695 121 E-mail: obec.sebastian@volny.cz URL: http://www.sebastian.cz
Vlastník	Obec Hora Svatého Šebestiána čp. 3, 431 82 Hora Svatého Šebestiána Tel.: +420 474 695 121 E-mail: obec.sebastian@volny.cz URL: http://www.sebastian.cz
Stav	Kompletně zničený - zbytky na místě
Opuštěno	Nein

Hora Svatého Šebestiána (německy Sebastiansberg) je obec v Ústeckém kraji v okrese Chomutov, v Krušných horách. V roce 2011 zde trvale žilo 162 obyvatel.

Založena byla pravděpodobně v první polovině šestnáctého století jako horní město na chomutovském panství. Těžily se zde zejména rudy stříbra, mědi a cínu. Roku 1597 ji císař Rudolf II. povýšil na královské horní město, které se v roce 1617 vykoupilo ze všech poddanských povinností. Město velmi trpělo během třicetileté války, která ukončila činnost většiny dolů a pozdější pokusy o jejich obnovu byly jen krátkodobé a neúspěšné. K významnému rozkvětu došlo v poslední třetině devatenáctého století v souvislosti s rozvojem obchodu se Saskem. Další období úpadku přinesla druhá světová válka.

Počátky těžby rudných surovin (zejména stříbra, ale také mědi, olova a cínu) u Hory Svatého Šebestiána jsou nejasné a neověřené zprávy sahají až do 14. století. První písemná zmínka o městě pochází z roku 1549.

Podle urbáře z roku 1560 bylo město rozděleno do čtyř čtvrtí a perkmistr v něm kontroloval dodržování jáchymovského báňského řádu. Ve stejném roce chomutovské panství koupil Ferdinand Tyrolský, jehož otec, král Ferdinand I., městu potvrdil starší výsady, udělil městský znak a povolil dva výroční trhy a výběr cla za projíždějící vozy jako náhrady za výdaje spojené s údržbou obchodní cesty. Dalším majitelem se stal v roce 1571 Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic.

Rozvoj města ustal po roce 1589, kdy panství získal Jiří Popel z Lobkovic. Jako zapřisáhlý katolík zahájil na svém panství tvrdou rekatolizaci, což přimělo mnoho obyvatel města, kteří byli často protestanty, k odchodu do Saska. Zlepšení situace přinesl až jeho mocenský pád v roce 1594, kdy mu císař Rudolf II. nechal zabavit veškerý majetek. Město se dostalo pod královskou správu a v roce 1597 jej císař povýšil na královské horní město.

Bylo však ve velmi špatném stavu, a císař mu proto udělil řadu významných privilegií, která měla pomoci s obnovením prosperity. Horníci byli osvobozeni všech od daní, poplatků, robot a služby ve vojsku. Zároveň jim udělil osobní svobodu a dědičné právo k veškerému majetku. Císař Matyáš tato práva potvrdil a město se v roce 1617 vykoupilo ze všech poddanských povinností. Došlo k rozvoji řemesel – zejména dřevařství a uhlířství – a na pastvinách se začal rozvíjet chov dobytka.

Třicetiletá válka město zdevastovala. Opakované průchody vojsk různých stran drancovaly město a jeho okolí. Ve zbytku sedmáctého století již hrálo hornictví jen zcela okrajovou úlohu a bylo udržováno jen proto, aby městu zůstaly výhody horních měst.

Už od počátku osmnáctého století se lidé živilí především službami spojenými s obchodní cestou.

V sedmdesátých letech devatenáctého století se hospodářská situace města zlepšila. Vzniklo zde centrum obchodu s drůbeží a prasaty, která se prodávala do Saska. V řadě domů se začaly vyrábět ozdobné prýmky a krajky. V roce 1775 byl zahájen provoz na železniční trati z Chomutova do Marienbergu. V roce 1892 byla založena společnost Rašelinářské závody v Hoře Svatého Šebestiána, která těžila rašelinu z rašeliníšť severozápadně od města.

Po první světové válce nebyl dostatek pracovních příležitostí. V továrně se zpracovávala rašelina, fungovala výroba krajek, košíků a střívek, ale část obyvatel se přesto živila pašováním. K formám zimního přivýdělníku patřilo také získávání ledu z okolních rybníků. Led se prodával do pivovarů a hostinců, kde sloužil ke chlazení sklepů. V roce 1910 se odvážel po železnici i do Berlína, Magdeburgu, Lipska a dokonce i do Budapešti.

Po druhé světové válce došlo k vysídlení Němců z Československa a počet obyvatel se z 1.322 v roce 1930 snížil na méně než 300 v roce 1947.

Období po druhé světové válce se odehrálo ve znamení devastace. V roce 1951 zde žilo jen 181 obyvatel, a proto bylo o rok později zbouráno asi sto domů. Zanikla obě muzea a v jejich budovách byl umístěn dětský domov zrušený v roce 1985 kvůli havarijnímu stavu budov. V roce 1967 odstřelili neudržovaný novorománský kostel a ve stejném období obec přišla o železniční spojení, protože provoz na železniční trati byl koncem šedesátých let ukončen.

Bývalý hřbitov

Plocha bývalého hřbitova je kompletně vyčištěna od starých náhrobků a připomíná spíše park.

Počet obyvatel v roce 1930 - 1.322

Počet obyvatel v roce 2011 - 162

Zdroj: Wikipedia, Český statistický úřad, Mapy.cz, webové stránky obce/města, Katastrální úřad, Omnium, Památkový katalog

Technické fotografie

- Hroby
- Neuzavírá se
- České hroby
- Německé hroby

- Zcela zničena